

Mer information om:

Att regeringen ska undanta ideellt drivna kvinnojourer från de regelverk om tillstånd som beslutats.

Vi vänder oss mot en tillståndsplikt som gäller ett helt stödfält med mycket olika aktörer brett. Att inlemma våra fria, ideella kvinnojourer i tillståndssystem av den karaktär som HVB-hem har och med IVO som tillsynsmyndighet underminerar ett oerhört viktigt och fungerande stöd som funnits och utvecklats under fyrtio år. De kvalitetsindikatorer som uppfattas mäta våra jourers verksamhet bortser från den centrala kunskap vi arbetar efter och försvårar för oss att ge det fria och ideella stöd vi erbjuder. Därmed undermineras drivkraften i hela vår rörelse. Sagt med andra ord: Den dagen socialtjänst och övrigt samhälle hanterar mäns våld mot kvinnor tillfredsställande och därmed kan sätta normer för vår verksamhet, då upphör vi med verksamheten och överlåter arbetet helt i samhällets händer. Det är så mycket annat vi drömmer om att få göra än att kämpa i motstånd med dessa frågor! Dessvärre står vi inte nära den dagen. Därför fortsätter vi och därför tar vi strid för vårt oberoende.

Mer information om Norrlandsmodellen:

Kvinnor söker sig själva till eller hänvisas av socialtjänsten till kvinnojouren. Kvinnojouren bedömer om den kan möta hennes behov eller om annat stöd, en annan jour eller en annan verksamhet, ska kopplas in. Det sker, om kvinnan vill, i samråd med socialtjänsten. Om kvinnan anses ha behov av att bo på jouren meddelas, ifall kvinnan vill det, socialtjänsten. Om kvinnan har barn meddelas socialtjänsten om jouren bedömer att det är behövligt. Om tvist om barnen uppstår eller pågår råder jouren kvinnan att kontakta socialtjänsten för att meddela att hon och barnen finns på jouren. Detta gör kvinnorna i så gott som alla fall. Vid slutet av året redovisar jouren antalet kvinnor och barn som har bott där och hur antalet stödkontakter ser ut till kommunen.